

Megjelenik minden két hétben.

Szerkesztőség: Belközép-u. 4.

ÉLCLAP.

Előfizetési ár: negyedévre 1 korona.

Kiadóhivatal: Schwarcz főtéri hírlapirodájában.

Üdv az olvasónak!

Élek! Szép tavaszt kívánok!
Nem vitt el a tél hava!
Itt vagyok, munkába állok,
Nagy a dolgok halmaza!

Sokan hitték: elpatkoltam.
— Részvétem, hogy csalódnak —
Mert ők eddig úgy örültek...
S most? — bizony, hát drukkolnak.

Féltik bőrük azok, kiknek
Nem épp tiszta a keze,
Vagy kiknek jó dolog helyett
Ravaszgón jár esze.

De oszt vannak igen sokan,
A kik zengik: üdv! vivát!
Van most megint, a ki üssön,
S ostorozzon sok hibát!

Igen, igen, én vagyok a
Megtetesült igazság,
Én, a „Virgács“! és mi főkép:
Jó kedély és vidámság!

Eloszlatom családapák
Farsangutj bánatát,
Szerencsétlen szerelmesek
Epekedő sóhaját.

Vénleányok s aggszűzeknek
Mit nyujtok? — Vigasztalást!
Embert nem ismerő lénynek
Kreditbe: tapasztalást.

De hát kérem! bemutatva
Immár magam, társimat
Nevezem meg, kik munkámban
Segitnek éjj s naphosszat.

Munkatársim: az **Igazság**,
Leplezetlen **Szabad Szó**,
Pajkosság és **Szellemszikra**,
Az ily fűszer vajmi jó!

Tebát kérem étkezzenek,
Itt a finom eledel,
Csak tiz krajezár, csekély semmi,
Megérdemli, higyjék el!!!

Foga(t)s kérdés.

— Miben legbuzgóbb városunk polgármestere?

(; meqatlatuazau teqoi toqatv A)

Szigorlaton.

Tanár: Hol találták meg a Balassa Bálint verseit?

Jelölt: (hallgat.)

Egy hang: (sügva) A Radványi-codexben.

Jelölt: (megkönnyebülve) A radványi sötét erdőben!

Salamoni bölcseségek.

— Mit panaszodik a peuple azért, hogy városi vízvezetékem vize szalmaszinű?

— Hát az én hajam nem szalmaszinű? és mégis: »Szép is vagyok, jó is vagyok, csak egy kicsit hamis vagyok!« — N'est ce pas mes dames?

*

— Milyen baj is az, ha az ember csinos! . . . Én csinos is vagyok s a szívem is jó! . . . A tavasz meg fogékonyabbá teszi a női szíveket — és én szánom a kolozsvári hölgyeket! Agréez mes condoléances!

*

— Mihez hasonlítok én leginkább? — gondolkozék egyízben.

— A jobboldali alsó proscénium páholyhoz, esakhogy általánosságban. Mig azzal csak egy, czérnahaugjával ellentétes termetű színész nő kokettiroz, addig én az összes hölgyek célpontja vagyok! Vraiment!

*

— Megyek *rőt* Psorr brájt inni! (C'est de la bierre très fine!) — Rokonszenvezek vele!

Régi nóta,

mely mindig új.

Ez a: asszony tisztos asszony,

Igaza van benne!

Hogyha tisztet nem tartana,

Tisztos nem is lenne!

Az egér.

— Egy Shakespeare előadás epizódja. —

Saját alkalmi tudósítónktól.

Félig üres padsorok előtt ment az öreg William *Othello*-ja. A közönség lanyha érdeklődéssel kísérte a gyöngö *Cassio* éjjeli botránnyát s hálásan fogadta a gonosz *Jago* humanus törekvéseit, aki *Tartuffe*-ködő szemforgatásával és fura mozdulataival igyekezett némi derüt csalni a nézők arczára.

Fáradtan és nem minden blazirtság nélkül ült a földszint első széksorában a kincses város két ismert beauté-ja, akik alkalmasint a budapesti nemzeti színház amaz élénken megirt újabb tragédiáira gondoltak, hol a leány-szemekhez

hasonló görög ég alatt szelid és vidám hölgyek pajkos balletet lejtének a tragédia izgalmaiktól kimerült közönség nem kis gyönyörűségére.

Ezek után minket is kellemesen lepett meg, hogy a farkas-utczai agg színháznál is akadt végre valaki, aki az avultas hagyományokkal szakítva, fölkarolta a tragédiák népszerűsítésének kultur-szempontról oly fontos ügyét és tapintatos közbelépésével sikerült az *Othello* végső felvonásában is ébren tartania a ház érdeklődését.

Meglehetősen vontatottan és nagyon szomorúan kezdődött ugyanis a *Desdemona* utolsó éjszakája. A nézőtérben heves és egyenlőtlen küzdelem folyt az álom-isten csintalan koboldjaival, kik bágyasztólag csattogtatták aranyos szárnyaikat a levegőben.

És ekkor — megértve a pillanat jelentőségét — mosolygó szemecskéivel, komikus bajuszával és hamuszínű utczai öltözékben egy fürge kis lény jelent meg a támlásszékek ásitó soraiban jókedvű czinczogással, és egy versailles-i herceggalantériájával hajtotta meg magát az első sorban szenderegő szép asszonyok előtt, akik azonban nem fogadták tüntető rokonszenvvel az új szereplőt.

— Ah!

— Brr! Egy — *egér!* — sikoltották aggodalmas óvatossággal szorítva össze selyem szoknyaikat.

A jeunesse d'orée néhány frissebb kedélyű tagja erre lovagias arccal igazolásra akarta felszólítani a jövevényt aki e nem remélt hideg fogadtatásra amint jött, oly gyorsan eltűnt a padlódeszkák között és eddig bizonyára javában mulattatja színházi afférjával nagyszámú családját, valamint barátait és ismerőseit . . .

A közönséget határozottan kedvezőleg hangolta az eleven epizód. Maga *Desdemona* is felemelkedett pillanatra halálos ágyából, hogy nyájas mosollyal üdvözlje az ötletes vendégszereplőt.

Színházi körökben az az örvendetes hír van elterjedve, hogy *Megyeri* igazgató, ki a művészi ügyek iránt eddig is oly jótékony érdeklődést

tanusított, javított Shakespeare — ciklus rendezését vette tervbe ilyen forma színlapokkal:

Othello.

Víg tragédia 5 felvonásban.

Személyek:

Othello..... E. Kovács Gyula.
Desdemona..... Szerémy Gizella.
Egy egér..... * * *

A mi nem létezik.

- *N. N. tiszta úr! Ismeri e ön N. N. főnök urat?*
— *Igen.*
— *Találkoznak e önök egymással gyakrabban? és hol?*
— *Mindennap, a hivatalban.*
— *Látta e ön öt részegen?*
— *Láttam.*
— *Botránnyosan viselte e magát?*
— *Nem. Sőt talán kedvesebb volt, mint józan állapotában lehet.*
— *Miért használja e kifejezést, hogy „talán“, „lehet“?*
— *Azért, mert józanon még nem láttam!*

Autentikus hírek.

△ **Dr. Nagy Mór** egy hangulatos költeményt tett közzé a »Kolozsvár«-ban a szerelemből házasság dícséretére.

A mint halljuk, a tanácsnok úr legközelebbi verskötetének címe ez lesz:

»*Anyakönyvvezetői buzdítások.*«

□ **Fontos javaslatot** készül egyik városi bizottsági tag benyújtani legközelebb. A javaslat annak kimondását kéri, hogy míg *Albach* alszik a polgármesteri székben, szoríttassék a város ez első tisztviselője arra, hogy lakását legalább minden hónapban változtassa. Így reményünk lehet, hogy a sétatér-utca példájára a többi utczák is európai színvonalra fognak emelkedni a kövezés dolgában. Mint halljuk, városunk komflis bucefáljai memorandumot intéznek a városi közgyűléshez, melyben a javaslat pártolását kéri.

± **Örvendetes esemény az irodalom-ban.** Kőmáli tudósítónk jelenti, hogy *Széchy*

Károly dr. végleg lelépett az írói pálya ösvényéről. Óh magyar nyelv! megöl most már a boldogság! * ha nem lesz, a ki kinozzon!

+ „**Nemzeti baleset.**“ Tudósítónk lélekszakadva rohant be a minap a szerkesztőségbe, és ledőlve egy kerevetre, hörgő: Tek. Szerkesztő Úr! A quóta-ügy veszélybe sodorja az országot. Tessék ezért rövid úton felterjesztést intézni a kormányhoz, hogy biztosítsa a nenizetet. Mert rábukkantam egy olyan biztosító társaságra, hol ilyen nagy masszát is lehet asszekurálni. Mécszassék csak megnézni a magyar utczában a „Központi“ melletti házon lévő czégért: „*Nemzeti baleset* ellen biztosító társaság.“ No nem?

÷ **Szathmáry Elek** iparosságát szégyellő aranybádogost, ki szép bajusza és nagy műveltsége révén közismert alak, a városi közgyűlésen tartott *Albachgazsulirozó, hatalomtámogató* és tartalmi sorvadásban szenvedő beszédeiért legközelebb akadémiai taggá választják — a borneói őserdők lakói.

= **Új export tárgy.** A napokban a világ több híres aquariumától megkeresés intéztetett a városi hatósághoz, hogy hajlandó volna-e vízvezetéki vízből, mely felette alkalmas dús iszaptartalmánál fogva moszatok tenyésztésére, nagy mennyiségben szállítani számukra. *Albach* polgármester finom kereskedelmi érzékével rögtön átlátta a helyzet nagy fontosságát, igenlő válaszszal felelt és egyidejűleg elrendelte *Totyónak*, hogy törekednék a vízvezetéki víz mentől intensivebb megsárgítására. Az aquariumok igazgatói nyomós levélben köszönték meg az élelmes polgármester kedvező válaszát.

⊕ **A jurisdoktorok mozgalma.** Mint halljuk, városunk jurisdoktorai abból az alkalomból, hogy most már nemesak *Gajzágó* Pista, hanem pláne a deli nőcsábitó, az elmebeli szfinksz, a fess volt huszárönkéntes, a papa büszkesége, a Mócson kitünően (le)-tárgyalt ügyvédjelölt, a kreol arcú gavallér, a kolozsvári közéletnek (a konjunkturákból ítélve) egyik jövendő kimagasló alakja, a buldoggkutyatulajdonos stb. stb. (minek most már megnevezni, hogy ez: tónika) is doktor juris lett, elhatározták, hogy többé nem tartva magukat érdemesnek a tudori címre, — fájdalommal bár — de lemondanak róla.

× **Fejvétele.** Olvastuk, hogy több város és megye jutalmakban részesítette tisztviselőit, a millenáris ün-

nepségek ötletéből. Egy kolozsvári tekintélyes kir. hivatal — nem mondjuk, hogy éppen a póstahivatal — számot tevő kezelő személyzete nem kívánt volna nagyobb jótéteményt . . . minthogy: *feje vétessék.*

Husvétii öntözés.

Mama: Nó gyerekek, mit kaptatok?

Bözsike: Én semmit mama, de a Pisti szinte kapott kalácsot?

Mama: Szinte-e?

Bözsike: Igen, mert a Róza néni éppen kalácsot szelt, mikor ott járt a Pisti.

Zsúr a házmesternél.

Az elmúlt hó egyik átlumpolt éjszakája után reggel négy órakor csöngettem be a lakásom kapuján.

A házmester frakkban, fehér nyakkendőben és derült hangulatban csoszogott elém.

— Nem ismerek magára Pollák! Ön is —

— Bálózom. Nőm zsúrt adott, melyre az összes lakókat meghívtuk.

— Eljöttek?

Pollák vidáman felelt:

— Sokkal többen, mint gondoltuk. Zsúfolva vannak termeim, ám azért nagyon szívesen venném, ha Nagyságod is megtisztelné legalább pár pillanatig a zsúromat.

A Pollákék udvari lakásából cigányzene, pohárcsengés, meg leánynevetés hallatszott ki. E pillanatban Maud, a legszebb házmesterleány jelent meg az ajtóban:

— Nem jó be hozzánk? — kérdezte.

Maud jelmezben volt. Fehér Pierette-ruhájában úgy festett, mint az Út az Igazság és az Élet géniusza. Ezt a leányt tizenhat évig Esztinek hívták — ám két esztendő óta az anyja úgy találta, hogy egy Pollák-leányhoz sokkal jobban illik az a név, amit egyébként csak első emeleti lakók szoktak viselni.

Szivélyesen, melegen, sőt forrón szorítottam meg a csinos Maud kezét és beléptem az ajtón,

* De még a betűszedőket is!

melyen e meglepően egyszerű és elegáns névjegy állott:

POLLÁK.

A szobák telve voltak jelmezes alakokkal. Épen javában folyt a cotillon, melyet egy fesztelen megjelenésű úr rendezett, aki *ingaórának* öltözve ketyegett a cigányok emelvénye előtt.

A hölgyek soraiban egy fűző nélküli kis angyal örvendeti általános érdeklődésnek; Beethoven-szonátát ábrázolt a kosztümje és mollban utasította vissza a gyöngéd vallomásokat. Szeretetreméltó nyájassággal csevegett vendégeinek Pollákné, aki Dubarry-nak, mások szerint kakadúnak volt kosztümirozva.

Élénk jelenetekre adott alkalmat cotillon közben a *kapukulcs* figura. Egy tánczosnőt, akinek szíve fölé aranyozott kulcs volt varrva, a vendégek kisorsoltak egymás között. A nyertesnek joga volt a kisasszonynyal tetszése szerinti időig kerülni a teremben. Kínos feltűnést keltett, hogy a szerencse mindannyiszor Pollákra mosolygott. Egy pár hyéna nem restellte a fáradságot, utána járt a dolognak és ime, kiszült, hogy Pollák a sorsjegyeket mind a maga nevére hamisította. . . . Óriási volt a szenzáció! Némelyek moral insanity-it, mások *morte civile* t emlegettek. . . . Az az úr, aki ingaórának volt öltözve, Pollákot a zsúrok Jáger Marijának nevezte el. . . .

Az önérzetében többfelől megtámadott férfiú erre fülénél fogva fel- majd lehúzta az ingaórát és végre oly erősen megindította, hogy ketyegni is elfelejtett. . . .

A botrány tetőpontjára ért. Madame Dubarry »divorçons«-t kiáltozott és szédülten dőlt egy harlequin ölébe. . . .

A banda husz perc óta tuszt húzott. A vendégek egymás kalapjában s az ablakon át távoztak.

Az ingaóra időközben lejárt és megnevezte segédeit. A zsúrok Jáger Marija erre söpörni kezdte az ott maradt vendégeket és lapunk zárta-kor még mindig söpri őket.

A Psorr bráj.

Gálos Kálmán a minap meghívott társaság számára csapolt az ujonnan hozott Psorr brájból, a Nye-Hó egyik külön szobájában. Azonban, a sör ezuttal nem lévén eléggé lehűtve, sehogy sem ízlett a társaságnak. Egyszerre furfangos ötlet villant meg az egyik jelen volt agyában és a sörös hordó felé fordulva elkiáltotta magát:

— *Albach* Gézát és a városi tanácsot élet-hossziglan választották meg! . . .

— A következő perczben mindenki élvezettel itta a pompás nedüt, s miért?

— *Mert a sör elhült ijedtében.*

*

*A ki Psorr brájt inni kíván,
Ad annak a Gálos Kálmán!*

A krétai bonyodalom.

— Saját kiküldött tudósítóink táviratai. —

Athén, ápril x.

A városban óriási lelkesedést kelt az a körülmény, hogy az *Akropolisz*-on ma hajnalban kizöldült egy olajfa, melyet még Themisztoklesz, a nemesgörög tábornok ültetett a Xerxes-féle blokád idején.

A délelőtt folyamán egy ibiszmadár, mások szerint galamb jelent meg az agg fa fölött s nemsokára egy olajággal csőrében kréta felé szárnyalt. A meglepő tünemény jelentősége félreérthetetlen. Este a várost kivilágították. Az egyetemi hallgatók hazafias dalokat énekelve járták be az utcákat. A színházban zsufolt házak mellett adnak egy ily című darabot:

— *Le a nagyhatalmakkal!*

London, ápr. y.

A francia lapok ama híre, mintha a Themisztoklesz olajfája a krétai kérdésben nyilatkozott volna: nem felel meg a valóságnak. Igaz ugyan, hogy az Akropoliszon leveleket hajtott egy *égerla*, az is való, hogy e fa Themisztoklesz kertjének végében állt, ám a szóban forgó polgár távolról sem azonos a kormány egykori hadügy-

miniszterével, amennyiben állatszelistítő egy áthéni czirkuszban.

Konstantinápoly, ápril x.

A nagyhatalmak képviselői elhatározták, hogy ezentul a *Mir* kávéházban fognak délutánonként összegyűlni a *Marmora*-kioszk helyett, hol a mokka árában tiz piaszternyi hausse állott be. (*Agence Havas*)

London, ápr. y.

A Havas ügynökség téves kommunikéjével szemben, mintha a *Marmora*-kioszk árai emelkedést mutattak volna — távirja a *Reutter* iroda — ki kell jelentenünk, hogy ez a változás nem a *Mir*, hanem a *Szultán* vendéglőben történt, mely eddig az előkelő körök találkozó helye volt, de amely e szerencsétlen istájgerolás következtében elveszítette a nagyhatalmak bizalmát.

Páris, ápril z.

A *Quartier Latin* egyik népszerű kávéházában tegnap éjjel három görög-kokárdás fiatal hölgy jelent meg. Hat üveg Mummot rendeltek, melyet elfogyasztva, poharaikat *Vive les grecques!* kiáltások mellett a tükörbe vágták. A diákok erre vállakra emelték a lelkes hölgyeket, majd a »*liberté, égalité et fraternité*« nevében kifizették a dámák pezsgőjét és az egész kávéház összecsókolózott.

Páris, ápril z. utáni nap.

Mint utólag kiderült: az állítólagos görög lányok egy palesztinai szatócs házából szöktek meg és a *Quartier Latin*-ből derült kedvvel s egy *Zibeppe* nevű olasz tanuló aranyórájával távoztak. A diákok erre kimondták a blokádot, a három pezsgőző hölgy ellen, kiket mindeddig eredménytelenül köröznek.

Ön-dramaturgia.

(*Jelenet.*)

(*Szín:* Kolozsvári nemzeti színház intendánsi irodája. *Személyek:* *Gyarmathy* Miklós intendáns és *Gyarmathy* Miklós nyug. alispán.)

Gyarmathy ny. alispán. (Belép és alá-
zatosan meghajtja magát.) Szabad tudnom leg-

újabb »*Király-hymnus*«-om sorsát, melyet Nagyságod dramaturgi kezeibe volt szerencsém helyezni.

Gyarmathy intendáns. (Méltóságosan kiegyenesedik.) Legújabb »*Király-hymnus*«-át, melyet tekintetesség folyó év és hóban magas színünk elé benyújtott, — *előadásra nem tartom alkalmasnak.*

Gyarmathy ny. alispán. Bocsanat Nagyságos uram, de...

Gyarmathy intendáns. (Megfenygeti.) Vigyázzon Tekintetesség, mert *Király-hymnusát* előadatam...

(A függöny sóhajtva legördül.)

Abeliádák.

Kezdő kritikuskok okulására az »*Ellenzék*« 83. számának színi kritikájából néhány szemelvényt közlünk. Nevezett lap b. á. jegy alatt Othello előadásáról többek közt a következő épületes szellemi fizamokat írja:

»Alakjának (már mint az »*Othello*« alakjának) érzékitése, a leghatalmasabb eszközök *fizikai erélyét* nem nélkülözheti.

... »Mikor Othello szerelme véget ér, szenvedélye abból a mélységből, melyben eddig szerelme fogva tartotta, egész *öntermészeti* hatalmával fog elétörni, hogy a lélek egyensúlyát teljesen felforgassa«.

... »látjuk a képzelődő Othello szívében azt az ürt, melyet a nő hűségébe vetett bizalom elvesztése *vájt.*« (Miért nem *kapart?*)

»Itt látjuk Kovács Gyula művészetét a maga teljességében, mikor a düh, fájdalom és guny kitörésével a *benső felosztás mélységét is feltünteti* s itt *sejteti be*, hogy Othelloban a nagyszerű erőteljes természet a szenvedélyek menthetetlen áldozata lesz«. (Othelloban a természet a szenvedély áldozata. Nem de szép!)

»Kovács Gyula a végjelenetben a *tompá* kétségbeesést, az önmaga ellen fordult hüh végkitörését (majdnem végeladás) végre a benső felosztásból kimagasló öngyilkossági határozatot érzékíti ...«

Talán ennyi idézet is elég arra, hogy megtanulja minden szinikritikus, mire van egy művésznek szüksége, a ki Othellót akarja játszani.

Alak érzékitésnél: *phisikai erélyre*. Ezenkívül *öntermészeti hatalomra*, mely előtörve a lélek egyensúlyát felforgassa. *Szívüregre*, melyet a bizalom elvesztése váj. *Benső felosztási mélységre*, mely *besejtesse*, hogy a természet a szenvedély áldozata lesz. Szükséges még *tompa kétségbeesés*. *Őn maga ellen forduló düh végkitérés és benső felosztásból kimagasló öngyilkossági határozat*. Punktum.

OSZORAIÁDÁK.

— *Furt un furt gondolkoztam azon, mért adott a városi közgyűlés Sidoli Cézárnak engedélyt, hogy még a színház hivatalos szezonja idejében megkezdhesse a cirkuszelőadásokat?*

— *Végre rájöttem! Sidoli — szolidi! — Amit meglelt a böles közgyűlés Sidolinak a nevében, azt hiába kereste a Megyeri tetteiben.*

— *Hja! szolidtság a fő. Én is ezt tartom szem előtt ösztövére üzleteimben. — Azért vagyok ilyen sovány, vérszegény!*

— *Párbaj? párbaj? — Én inkább közbajnak, gyermekbetegségnek avagy bárányhimlőnek nevezném el. No nem? — Grandbéli tisztelőim? — Meghajlok (bár nehezen ereszt a derekam) szellemem éles bonczkése előtt!*

— *Mi történik azóta, hogy Megyeri szinigazgató? — kérdi tőlem egyik kebelbarátom.*

— *Az egész megye rí, felelék elmésen.*

Az „Itthon“ montsre-estélye.

Kolozsvár irodalmi bohém-jai nagyobb szabású Itthon-estély tervezésével vannak elfoglalva. Az estély, mely az ünnepekre következő idő valamelyik napján lesz megtartva, széles körökben tarthat érdeklődésre számot változatos programjánál fogva, melyből egyelőre csak a következőket emeljük ki:

»1. Ha megnövök« Irta: *Pósa* bácsi. Szavalja: *Solti* Helén.

2. »A lowodi árva« torony jelenete. Játszsa: *Vendrei* Ferencz.

3. »A jó barátok«. Részlet Sardou színművéből. Alakítják: *Bethlen* Gábor gróf és *Sándor* József.

4. Mme Duvernois. (Élőfényképek. Hölgyek is végignézhetik!) Bemutatja: *Leövey* Leó.

Mint értesülünk az estélyen *Náday* Ferencz is jelen lesz, ki a *Falu roszsza* I. felvonásában — és ez fogja a program piéce de resistance át képezni — *Göndör Sándor*-t domborítja *Bátki Tercsi*-t az eddigi megállapodások szerint *Kantay* Teréz fogja eljátszani.

Kakas a földszinten.

Kakas (a Hubay koncert alatt): Nó nézze meg az ember! hogy hevít ez a zene! — Milyen nagyszerű beszédet penderített a polgári daleylet koszorúnyújtó ünnepi szónoka és gyorslábú táncrendezője: Cs. M. a. k.! — (Pardon, kedves Durchgetrieben, nem veszi észre elménczségemet? Cs. M. a. k. itt nem azt jelenti: *Csipje meg a kakas*; hanem; Cs. . y *Manó alt karvezető!!!* — *Pompás!!!*)

Durchgetrieben: Bübajos tűzoltó! ön tévedésben ringatja magát. A *Hubay* vonója nem *felhevítette*, hanem *felbószította* Cs. M. a. k.-t. Máskép hogyan lehetett volna oly kegyetlen a közönséggel szemben, hogy beszédét újra meg újra kezdje. Legalább én úgy vettem észre, hogy pogányúl belebonyolódott a sokat szereplő úr! Aki nem tud arabusul . . .

Cs. m. a. k.!

Nyilttér.

I.

Amaz ismeretlen urat, ki múlt vasárnap a New-York kávéházban megjelenve, három napig olvasta az angol lapokat: jelentkezésre hívom fel!

Sidoli Cézár.

II.

E felszólításnak szívesen tesz eleget:

dr. **Vérmes Lajos** dr.

Magyarország királyi viadora, a „Magyarorsz. Tornaegyletek Szövets.-nek“ kiszorított tornásza; a „Self-Defence or the art of boting“ nagy mestere; az „United Universities Athl. Club“ viadalt intéző bajnoka; (Steward Champion); 35 cím, 16 bajnoki serleg, 250 érem, 140 koszorú, 120 oklevél tulajdonosa, többszörös bajnok és viador; a *Levente* cím védője a palicsi teljesen felszerelt versenypálya és számos krumplic-meg murok-rend tulajdonosa.

Szerkesztői üzenetek.

Vasálarczos. Ön tényleg jól sejti: *Polgár* Károly, színházunk tehetséges bonvivánja csakugyan nem azonos azzal a *Polgárral*, ki mint huszárörmester vett részt a szomorú emlékü königrázi ütközetben s a kinek e nevezetes haditény balsikerében oroszlánrésze volt. — **Anakreon.** Ön szókimondó kritikát akar? Ám legyen. Versei a század, sőt a lefolyt czredév legsötétebb bűnei közé tartoznak. Isten véltünk! — **Lecouvreur Adrienne.** **Bombay.** A kedves kis pumákat köszönjük. Radirgumminak és lapkihordóknak használjuk őket. — **B. Jenő.** Az alagya refrénje megdöbbsentett: *Bármit mondjon Ghimes és Gács: Üdvözöllek kedves Virgács!* Ej, Jenő, Jenő! — **A Vezuv leánya.** Minek kompromitáljuk az agg Vezuvot? Kitérőseit félretettük. — **Chautel kapitány.** **Algier.** De kapitány!... — **9675 sz. előfizető.** „Linczegh János“-t nem Gyarmathy Miklós írta. — **Thisbe.** 1. Marcel Prévost még mindig nem tagja az Erdélyi Irodalmi Társaságnak. 2. Kiállítási sorsjegyeit nem húzták ki és a jövő millenniumig nem is fogják kihúzni. 3. Megnyerte a fogadást: *Sándor* József a leg-ritkább esetben sűgalmazza az „Ellenzék“-et. — **Lona.** Wallenda tanár az ő idomított kutyáival ez idő szerint a Folies Bergéres-ben működik. A tanár úr nem a kolozsvári egyetemen végzett. — **Lovag.** Ön tudni akarja, hogy mi az, a mi felett színházunk két tagja összeveszett és a miért párbajt is vívtak? — Nő hát megmondjuk: *csekélység!* — **Kiváncsinak.** Ön téved, fiatal ember! A felsőbb leányiskola hangversenyesjátékonyzárótáncz nélküli ünnepélyén az a kisasszony, a ki a „*Száz a libám*...“ kezdetű népi dalt czimbalmozta, e tényével

egyáltalán nem akart tendenciát sejtetni a felsőbb leányiskola igazgatónjét D. G. A.-t illetőleg. Ugyanezen kisasszonyról bátran megírhatják, hogy Henriquez dalát nem az ifj. *Téglás* Gábor szövegével czimbalmozta. — **Generozus.** Uraságod egy olesó, de azért meglepő aján-dékot akar kitűnő szigorlatot tett fia urának adni. Adjon kérem egy *elromlott nikkell órá*t. Ez olesó és meglepő is. Nő nem? — **Genealogus.** Hevesen ostromló kérésére kézikönyvtárunkban felkutatottuk és áttanulmányoztuk a heraldikai és genealogiai társaság által kiadott könyvet, melyben foglaltatnak az összes névmagyarosítások egész 1893-ig. Hasztalan. Sehol sem buk-tunkunk arra, hogy dr. *Záwodszky* nevű úr dr. *Széchy* Károlyra változtatta volna át nevét. A kérdéses tény tehát minden szolid bázist nélkülöz. — **Nagyratörő.** Ha remek dolgokat fog írni, — mint mi — szívesen soroljuk munkatársaink közé. Évi fizetés: harag, gyűlölet, bosszúvágy mindenfelől. S miért? Mert jelszavunk: *az igazság kimondása!*, a *helytelenségek, visszásságok ostorozása!* — **Szerelmes.** Az ön kedveért érzelmhangokat is megpendítünk: a „*Verrieth mein blasses Angesicht*...“ kezdetű költeményt Heine írta, s egyszer a világ legbajosabb lányteremtése reprodukálta egy-két év előtti hazári levélkésében, hogy elvegye így egy szegény fiatal ember eszét. Meg van most már elégedve? — **Viziló.** Nem szükségképpen. Sokan vannak, a kik nőha ápril. elsején születtek, normálisak. De aztán megfordítva is áll a dolog. Példának okáért: a „*Virgács*“ egyik *Tónija* sem született ápril elsején!

APRÓ HIRDETÉSEK.

KERESÉSEK egy olyan egyént, ki hajlandó volna egy bizonyos „üzleti vállalat“ gonddaljáró teendőit magára vállalni. A haszonnal járó teendőkhöz ragaszkodom és czentül is magam fogom végezni. A pályázó, *Ozora* urat kivéve, bármely társadalmi állásu lehet. Levelek „*Önzetlenség*“ jelígyével a *nemzeti színház* igazgatóságához intézendők.

rem csak a hótél-be küldeni: „*Töltött galamb*“ czimre.

BICZIKLIT akarok venni, havi 500 ft részlet *nemfizetésre*. Ajánlatok a következőleg czimzettek: Középtermetű naturbursch. Található: Számítalan női szívben. Helyt.

EGY NEM messze levő premiere-re szükségem van új kosztümökre, miért is hű barátot keresek. Az ajánlatokat ké-

EGY használt *divánt* vagyok hajlandó eladni a rajta levő teherrel együtt. Ajánlatok „*Ügyes*“ czimre kére-

Felelős szerkesztő:

Vesső Tamás.